

РЕШЕНИЕ

№ 39431

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9947** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на началник на отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрк. А., срещу Решение № 3223/24.08.2025г. по НАХД № 4901/2025 г., Наказателно отделение, 20 състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменено наказателно постановление №815373-F805514/ 25.02.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП, с което на „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД, като получател на стока с висок фискален риск „пресни и сушени: фурми, смокини, ананаси, авокадо, гуаяви, манго, мангустани, грейпфрути, помело, боровинки и др.плодове“, на стойност 32 972,60 евро по фактура № 24569095/23.11.2023 г., с легова равностойност 64 488,80 лева по курс на БНБ, е наложена имуществена санкция в размер на 25 795,52 лева на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК за това, че не е декларирало предварително данни за превода до влизане на транспортното средство на територията на страната, с което е нарушило чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба №5/29.99.2023 г. на МФ.

Касаторът моли решението да бъде отменено и навежда доводи за неговата неправилност. Посочва, че са извършени две проверки, при които е установено, че с превозно средство МАН, рег. № ВН3NEW и ремарке № ВН3YGO е извършен транспорт на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава на територията на ЕС и завършва на

територията на страната и за който не е представен уникален номер на превоза. Посочва, че не са допуснати съществени нарушения на чл. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН, довели до засягане на правото на защита на дружеството – жалбоподател. Твърди, че не са налице предпоставки по чл. 28 от ЗАНН. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора, представени преди осз, в които претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Ответникът – „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител адв. В., излага становище за неоснователност на жалбата. Споделя изводите на първоинстанционния съд относно изпълнение на законовите изисквания по чл. 127и, ал.1 от ДОПК. Отправя искане за спиране на делото до произнасяне на СЕС по С-304/25. Претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: инспектори по приходите при ЦУ на НАП – Г. Г. и Н. Б. извършили на 26.11.2024 г. проверка на „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД в [населено място], общ.Т., обл. Я. - в складова база на Дружеството, на място на разтоварване и получаване на СВФР - „пресни и сушени: фурми, смокини, ананаси, авокадо, гуаяви, манго, мангустани, грейпфрути, помело, боровинки и др.плодове“, с доставчик регистриран в друга държава членка на ЕС – Н.. Стоките били превозени с транспортно средство „МАН“ с рег. № ВН33NEW и ремарке с рег. № ВН30YGO, като превозът започнал на територията на Н. и завършил на територията на България, с влизане в страната през пункт за фискален контрол ГКПП В. - Д. мост-2 на 25.11.2024 г. в 18.39 ч., където от извършилите проверката инспектори по приходите била поставена пломба на превозното средство. При извършената в [населено място] проверка, след отстраняване на поставената на МПС пломба, било констатирано, че превозваната СВФР съответства на отразената в документите, които я съпътстват. Проверяващите счели, че при осъществено ВОП, задълженото лице /получателят на СВФР в България - „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД/ не е изпълнило задължението си да декларира предварително стоката, която ще получи, чрез електронната система на НАП. До този извод стигнали поради факта, че „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД не притежавало и не представило уникален номер на превоза на стоката, издаден от НАП чрез електронната услуга за деклариране на данни за превоза на СВФР. Според проверяващите представеният от „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД УНП на СВФР, издаден от НАП чрез електронната услуга за деклариране на данни за превоза на СВФР - УИН вх. №2900И0666906/22.11.2024 г., който бил наличен в системата по време на проверките, не бил за същия превоз, тъй като в него авокадото било отразено в три отделни позиции и транспортното средство за превоз на стоката било различно. За установените обстоятелства били съставени съответни протоколи, а за неизпълнение на задължението за деклариране предварително на стоката, което представлява административно нарушение на чл.127и,ал.1 от ДОПК, на Дружеството бил съставен АУАН. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, екземпляр от което бил получен от пълномощник на „Лидл България“ ЕООД енд Ко КД на 10.03.2025 г., а жалбата срещу същото била подадена на 20.03.2025 г.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на гласните и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК. Съставът на СРС е приел, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, но са налице предпоставки за отмяна на НП доколкото липсват доказателства дружеството да е извършило нарушението, за което е санкционирано.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо. Установяването на нарушението и налагането на административното наказание са извършени от компетентен орган предвид представената по делото Заповед № ЗЦУ - 384/27.02.2024 г. на Изпълнителния директор на НАП. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и съдържат пълно описание на нарушението.

Съгласно чл. 127а, ал. 2 от ДОПК, на фискален контрол подлежи движението на всички стоки с висок фискален риск, независимо от мястото на получаване/разтоварване на стоката - територията на страната, територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или територията на трета страна. Списъкът на стоките с висок фискален риск се утвърждава със заповед на министъра на финансите по мотивирано предложение на изпълнителния директор на НАП, като заповедта и списъкът на стоките с висок фискален риск се публикуват на интернет страниците на Министерството на финансите и на НАП. Разпоредбата чл. 127и, ал. 1 от ДОПК предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни по реда на Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Според чл. 8, ал. 1 от наредбата при всеки отделен превоз на СВФР получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48 от наредбата. На лицата, които са декларирали коректно предварително данни за превоз на СВФР чрез електронната услуга, НАП генерира и предоставя уникален номер за превоз, който се съобщава на водача на транспортното средство или на лицето, придружаващо стоката, превозвача или на този, който организира превоза и при осъществяване на фискален контрол, заедно с документите по чл. 13, ал. 2 от ДОПК, водачът на транспортното средство следва да предостави и генерирания уникален номер за превоз. Предвидена е и възможност за извършване на корекция на декларираните обстоятелства. В чл. 15, ал. 1 от Наредбата е посочено, че лице, което предварително е декларирано данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение. В ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че когато по време на превоза след срока по чл. 8 и чл. 10 и 11 се налага промяна на датата, очаквания час и мястото на получаване/разтоварване на стоката и/или смяна на транспортното средство, включително при

претоварване, могат да се коригират данни само за номер на транспортното средство, датата, очаквания час и мястото на получаване/разтоварване на стоката. Коригирането се извършва за валиден УНП чрез подаване на коригираща информация съгласно приложението и се счита за уведомяване по реда на чл. 34, ал. 4.

В случая по делото е установен внос от Н. за България на ананаси с код по КН: 08043000 – 8250 кг.; грейпфрути и помело с код по КН 08054000- 825 кг.; боровинки и други плодове от рода *vaccinium* с код по КН 08104090 – 612 кг. и авокадо с код по КН 08044000 – 7399 кг. на обща стойност 32972, 60 евро - всички с висок фискален риск съгласно списъка, одобрен със Заповед № ЗМФ-169 от 20.02.2024 г. за изменение на приложението към т. 1 от Заповед № ЗМФ-1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите. Установено е също така, че преди вноса в страната „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД е подало декларация по чл. 127и, ал.1 ДОПК, в която е обявен вносът на същите стоки, като авокадо с код по КН 08044000 е декларирано в три позиции, на същата стойност, със същия изпращач на стоката SCHERPENHUIZEN VAT : NL 810603202B01, същия получател „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД, и с дата на получаване на стоката - датата, на която същата е доставена. При декларирането обаче е посочено друго транспортно средство. Поради това, административнонаказващият орган е приел, че е налице нарушение, което е квалифицирал като такова по чл. 127и, ал.1 от ДОПК, т.е. пълна липса на предварително декларирани данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната. В този смисъл са описани и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В случая обаче се установява, че такова деклариране на стоките реално е извършено, но са налице неверни обстоятелства при декларирането. Поради това санкционната норма на чл. 278б, ал.3 от ДОПК- неизпълнение на задължение по чл. 127и, ал. 1 – 5 ДОПК, която е приложил административнонаказващият орган в процесното НП, не съответства на установената по делото фактическа обстановка. Приложение е следвало да намери чл. 278б, ал. 4 от ДОПК, съгласно който лице, което декларира неверни данни по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от разликата между данъчната основа по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки, но не по-малко от 1000 лв. Тоест, в случая не е налице нарушение по чл. 278б, ал.3 от ДОПК, а такова по ал.4 на същия член. Това нарушение не би могло да бъде преодоляно в съдебната фаза на производството по контрол чрез прилагане на закон за по-леко наказуемо нарушение съгласно чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, защото разпоредбата се прилага когато няма съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая приетата в АУАН и в НП фактическа обстановка е за пълна липса на предварително декларирани данни за превоз на стоката, а не за деклариране на неверни данни. Въобще не е описана подадената предварително декларация, както и какви данни от установените при проверката се разминават с тези от декларацията.

Неотнормено се явява искането на касатора за спиране на настоящото производство поради образуването на дело С-304/25 г. на СЕС по преюдициално запитване от 24.04.2025 г. по КНАХД № 11113/2024 г. на Административен съд София-град относно чл. 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, решението по което ще има значение за правилното произнасяне по спора. Предмет на съдебното производство пред СЕС е разглеждането в светлината чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 50 и чл. 49, параграф 3 от Хартата на основните права на ЕС на националната правна уредба по чл. 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, съгласно която за неизпълнение на задължение за предварително деклариране на данни за всеки осъществен превоз на стоки с висок фискален риск от територията на друга държава — членка на

Европейския съюз, до територията на Република България може да бъде наложена предварителна обезпечителна мярка „изземване на стоката“, респ. представяне на обезпечение в размер на над 50 % от нейната фактурна стойност, и едновременно с това се налага и имуществена санкция в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока, но не по-малко от 5 000 лева. Освен че производството по дело С-304/25 г. на СЕС е образувано по приложението на чл. 278б, ал. 3 ДОПК, а не на чл. 278б, ал.4 от ДОПК, която е следвало да бъде приложена в случая, отмяната на НП води до отпадане на наложената имуществена санкция, респ. до липса на кумулиране на имуществена санкция и отнемане на стоки. Следователно не е налице преюдициалност, която да налага спиране на производството по делото.

С оглед изложеното, макар и с различни мотиви, като е отменил процесното НП, районният съд е постановил правилно решение, което като валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 938,80лв., платено по банков път на 30.07.2025г. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е значително под минимума, определен в чл. 18, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3223/24.08.2025г. по НАХД № 4901/2025 г., Наказателно отделение, 20 състав на Софийски районен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД за спиране на производството по делото до постановяване на решение по дело С-304/25 г. на СЕС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД адвокатско възнаграждение за касационната инстанция в размер на 938,80лв.

Решението е окончателно.